

RÅDSDIREKTIV 96/26/EF

av 29. april 1996

om adgang til yrket som godstransportør og persontransportør på vei og om gjensidig godkjenning av diplomer, eksamensbevis og andre kvalifikasjonsbevis med sikte på å lette slike transportørers faktiske utøvelse av etableringsadgangen i innenlandsk og internasjonal transportvirksomhet(*)

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 75,

under henvisning til forslag fra Kommissjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 C⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

Rådsdirektiv 74/561/EØF av 12. november 1974 om adgang til yrket som godstransportør på vei i innenlandsk og internasjonal transportvirksomhet⁽⁴⁾, rådsdirektiv 74/562/EØF av 12. november 1974 om adgang til yrket som persontransportør på vei i innenlandsk og internasjonal transportvirksomhet⁽⁵⁾ og rådsdirektiv 77/796/EØF av 12. desember 1977 om gjensidig godkjenning av diplomer, eksamensbevis og andre kvalifikasjonsbevis for transportører av gods og personer på vei, herunder tiltak med sikte på å lette disse transportørers faktiske utøvelse av etableringsadgangen⁽⁶⁾, er blitt endret i betydelig grad en rekke ganger. Av rasjonaliserings- og klarhetshensyn bør nevnte direktiver konsolideres til en eneste tekst.

Organisering av transportmarkedet er ett av de elementer som er nødvendige for å gjennomføre den felles transportpolitikk som er fastsatt i traktaten.

Det vil fremme den praktiske gjennomføring av etableringsretten for slike transportører dersom det treffes tiltak med sikte på å samordne vilkårene for adgangen til yrket som godstransportør eller persontransportør på vei (heretter kalt «transportør på vei»).

Det er nødvendig å fastsette innføring av felles regler for adgangen til yrket som transportør på vei i innenlandsk og internasjonal transportvirksomhet for å sikre at transportørene blir bedre kvalifisert, og for derved å bidra til rasjonalisering av markedet og høyere kvalitet på tjenester som ytes, til fordel for brukerne, transportørene og økonomien som helhet, og dessuten bedre trafiksikkerhet.

Reglene om adgang til yrket som transportør på vei bør derfor omfatte transportørenes vandel, økonomiske evne og faglige dyktighet.

Det er imidlertid ikke nødvendig å la disse felles regler omfatte visse former for transport som er av liten økonomisk betydning.

Siden 1. januar 1993 er adgangen til markedet for veitransport av gods over landegrensene blitt regulert av et system med fellesskapstillatelser gitt på grunnlag av kvalitative kriterier.

Med hensyn til kravet til god vandel er det med sikte på effektiv omorganisering av markedet nødvendig å fastsette som et standardvilkår for adgangen til yrket som transportør på vei at søkeren ikke er dømt for alvorlige straffbare forhold, herunder lovovertrødelse på det handelsmessige område, ikke er erklært uegnet til å utøve yrket samt oppfyller forskriftene som gjelder for utøvelse av virksomhet som transportør på vei.

Med hensyn til kravet til økonomisk evne er det, for særlig å sikre lik behandling av foretak i de forskjellige medlemsstatene, nødvendig å fastsette visse kriterier som transportører på vei må oppfylle.

Med hensyn til god vandel og økonomisk evne bør det godtas som tilstrekkelig bevis for adgang til den aktuelle virksomhet i en vertsstat at transportøren på vei kan forevise relevante dokumenter utstedt av vedkommende myndighet i hjemstaten eller seneste oppholdsstat.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 124 av 23.5.1996, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 17/97 av 24. mars 1997 om endring av EØS-avtalens XIII (Transport), se denne utgaven av De Europaiske Fellesskaps Tidende.

(1) EFT nr. C 286 av 14.11.1990, s. 4, og endring oversendt 16.12.1993.

(2) EFT nr. C 339 av 31.12.1991, s. 5 og EFT nr. C 295 av 22.10.1994, s. 30.

(3) Europaparlamentsuttalelse av 13. desember 1991 (EFT nr. C 13 av 20.1.1992, s. 443) og 20. april 1994 (EFT nr. C 128 av 9.5.1994, s. 136), Rådets felles holdning av 8. desember 1995 (EFT nr. C 356 av 30.12.1995, s. 1) og europaparlamentsvedtak av 28. mars 1996 (ennå ikke offentliggjort i EFT).

(4) EFT nr. L 308 av 19.11.1974, s. 18. Direktivet sist endret ved forordning (EØF) nr. 3572/90 (EFT nr. L 353 av 17.12.1990, s. 12).

(5) EFT nr. L 308 av 19.11.1974, s. 23. Direktivet sist endret ved forordning (EØF) nr. 3572/90 (EFT nr. L 353 av 17.12.1990, s. 12).

(6) EFT nr. L 334 av 24.12.1977, s. 37. Direktivet sist endret ved direktiv 89/438/EØF (EFT nr. L 212 av 22.7.1989, s. 101). Rettelse i EFT nr. L 298 av 17.10.1989, s. 31.

Med hensyn til kravet til faglig dyktighet synes det hensiktsmessig å fastsette at søkeren må ha bestått en skriftlig prøve som bevis for slik dyktighet, men at medlemsstatene kan frita søkeren for en slik prøve dersom vedkommende framlegger bevis på tilstrekkelig praktisk erfaring.

Med hensyn til faglig dyktighet skal vertsstaten godkjenne som tilstrekkelig bevis de attester som utstedes i henhold til fellesskapsbestemmelsene om adgang til yrket som transportør på vei.

Det bør fastsettes et system med gjensidig bistand mellom medlemsstatene ved anvendelsen av dette direktiv.

Dette direktiv må ikke berøre medlemsstatenes forpliktelser når det gjelder fristene for gjennomføring eller anvendelse av direktivene angitt i vedlegg II del B -

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

AVDELING I

Adgang til yrket som transportør på vei

Artikkel 1

1. Adgang til yrket som transportør på vei skal være underlagt de bestemmelser som medlemsstatene vedtar i samsvar med de felles regler i dette direktiv.

2. I dette direktiv menes med

- «yrket som godstransportør på vei», den virksomhet som utøves av foretak som med enkle motorvogner eller vogntog transporterer gods for en annens regning,
- «yrket som persontransportør på vei», den virksomhet som utøves av foretak som med motorvogner som er slik konstruert og innredet at de er egnet og bestemt til transport av flere enn ni personer medregnet sjåføren, utfører persontransport for offentligheten eller for særskilte brukerkategorier mot vederlag fra den som bli transportert eller fra transportarrangøren,
- «foretak», enhver fysisk og juridisk person med eller uten økonomisk vinning som formål, enhver sammenslutning eller gruppe av personer uten status som eget rettssubjekt og med eller uten økonomisk vinning som formål samt ethvert organ som hører inn under en offentlig myndighet, enten det har status som eget rettssubjekt eller er underlagt en myndighet som har slik status.

Artikkel 2

1. Dette direktiv får ikke anvendelse på foretak som utøver yrket som godstransportør på vei med kjøretøyer med tillatt nyttelast som ikke overstiger 3,5 tonn, eller med tillatt totalvekt

som ikke overstiger 6 tonn. Medlemsstatene kan imidlertid senke ovennevnte grenser for alle eller visse transportkategorier.

2. Etter samråd med Kommisjonen kan medlemsstatene helt eller delvis frita foretak som utøver yrket som godstransportør på vei, for å overholde visse eller alle bestemmelser i dette direktiv, dersom de utelukkende utfører innenlands transport som bare har liten betydning for transportmarkedet som følge av

- arten av det gods som transporteres, eller
- at kjørestrekningen er kort.

Ved uforutsette omstendigheter kan medlemsstatene gi et midlertidig fritak inntil samrådet med Kommisjonen er avsluttet.

3. Etter samråd med Kommisjonen kan medlemsstatene helt eller delvis frita foretak for å overholde visse eller alle bestemmelser i dette direktiv, dersom de utelukkende utfører enkelte former for ikke-kommersiell persontransport på vei eller har annen hovedvirksomhet enn persontransport på vei, og dersom deres transportvirksomhet bare har liten betydning for transportmarkedet.

Artikkel 3

1. Foretak som ønsker å utøve yrket som transportør på vei, skal

- a) ha god vandel,
- b) ha tilfredsstillende økonomisk evne,
- c) oppfylle vilkåret om faglig dyktighet.

Dersom søkeren er en fysisk person som ikke oppfyller kravet i bokstav c), kan vedkommende myndighet likevel gi adgang til å utøve yrket som transportør på vei forutsatt at vedkommende overfører nevnte myndighet utpeker en annen person som oppfyller kravene i bokstav a) og b), og som reelt og permanent er leder for foretakets transportvirksomhet.

Dersom søkeren ikke er en fysisk person, skal

- kravet fastsatt i bokstav a) oppfylles av den eller de fysiske personer som reelt og permanent er leder for foretakets transportvirksomhet. Medlemsstatene kan kreve at også andre personer innen foretaket skal oppfylle dette kravet,
- kravet fastsatt i bokstav c) oppfylles av den eller de personer som er nevnt i første strekpunkt.

2. Medlemsstatene skal fastsette de vilkår som foretak etablert på deres territorium skal oppfylle med hensyn til kravet til god vandel.

Medlemsstatene skal fastsette at dette kravet ikke er oppfylt eller ikke lenger er oppfylt, dersom den eller de fysiske personer som anses å oppfylle det etter nr. 1,

- a) er blitt dømt for et alvorlig straffbart forhold, herunder lovovertrødelse på det handelsmessige område,
- b) er erklært uegnet til å utøve yrket som transportør på vei i henhold til gjeldende regler,
- c) er blitt dømt for alvorlige, gjentatte overtrødelsler av gjeldende bestemmelser om
 - lønns- og arbeidsvilkår innen yrket, eller
 - godstransportvirksomhet, eventuelt persontransportvirksomhet, særlig regler som gjelder førernes kjøre- og hviletid, nyttekjøretøyenes vekt og dimensjoner, trafikkikkerhet og kjøretøyenes sikkerhet.

I tilfellene omhandlet i bokstav a), b) og c) skal kravet til god vandel fortsatt anses for ikke å være oppfylt så lenge det ikke har skjedd en rehabilitering eller er truffet et annet tiltak med tilsvarende virkning i henhold til gjeldende nasjonale bestemmelser om dette.

- 3. a) Økonomisk evne skal innebære at vedkommende har til rådighet de økonomiske midler som er nødvendige for å igangsette foretaket på korrekt måte og sikre dets drift på forsvarlig vis.
- b) Ved vurderingen av den økonomiske evne skal vedkommende myndighet ta følgende i betraktning: foretakets årsregnskap, dersom dette foreligger; de midler som er til rådighet, herunder likvide midler i bank, overtrekks- og lånemuligheter; alle aktiva, herunder fast eiendom som kan tjene som sikkerhet for foretaket; kostnader, herunder kjøpesummen eller første utbetaling ved kjøp av kjøretøyer, lokaler, anlegg og utstyr samt driftskapital.
- c) Foretaket må ha til rådighet kapital og reserver av en størrelse på minst
 - 3 000 ECU per kjøretøy, eller
 - 150 ECU for hvert tonn av den største tillatte totalvekt av de godstransportkjøretøyer som benyttes av foretaket, eller
 - 150 ECU per sitteplass i de persontransportkjøretøyer som benyttes av foretaket,

og beløpet som skal legges til grunn, er det som framkommer ved den beregning som gir det laveste beløp.

Medlemsstatene kan fravike første ledd dersom transportforetaket utøver sin virksomhet bare på det nasjonale marked.

- d) Ved anvendelsen av bokstav a), b) og c) kan vedkommende myndighet som dokumentasjon godta en bekreftelse eller forsikring fra en bank eller en annen kvalifisert institusjon. Denne bekreftelse eller forsikring kan være en bankgaranti eller annen tilsvarende sikkerhet.
- e) Bokstav b), c) og d) får anvendelse bare for foretak som fra 1. januar 1990 i henhold til nasjonale regler har tillatelse til å utøve yrket som transportør på vei i en medlemsstat.

4. Kravet til faglig dyktighet skal innebære at vedkommende er i besittelse av ferdigheter fastslått av den myndighet eller det organ som er utpekt til dette av hver medlemsstat, ved en skriftlig prøve som kan ha form av spørsmål med flervalgssvar innenfor de emner som er oppført i fortegnelsen i vedlegg I.

Medlemsstatene kan frita for denne prøve søkere til yrket som transportør på vei som kan dokumentere at de har minst fem års praktisk erfaring på ledernivå i et transportforetak.

Medlemsstatene kan frita innehavere av visse diplomer for høyere eller teknisk utdanning som innebærer godt kjennskap til emnene oppført i fortegnelsen i vedlegg I, og som innehaverne spesifiserer med henblikk på dette, for prøven i de emner som omfattes av de aktuelle diplomer.

En attest utstedt av den myndighet eller det organ som er nevnt i første ledd, skal framlegges som bevis på faglig dyktighet.

Artikkel 4

Medlemsstatene skal fastsette på hvilke vilkår et foretak som driver transport på vei, som unntak fra artikkel 3 nr. 1 kan drives på midlertidig basis i høyst ett år, med forlengelse med høyst seks måneder i særlige, begrunnede tilfeller, dersom den fysiske person som utøver transportvirksomhet, eller dersom den fysiske person som oppfyller kravene i artikkel 3 nr. 1 bokstav a) og c), avgår ved døden, blir fysisk uskikket eller taper sin rettsevne.

Vedkommende myndigheter i medlemsstatene kan likevel i visse særlige tilfeller unntaksvis gi en ikke tidsbegrenset tillatelse til at en person som ikke oppfyller kravet til faglig dyktighet nevnt i artikkel 3 nr. 1 bokstav c), fortsetter driften av transportforetaket, forutsatt at vedkommende har minst tre års erfaring fra den daglige ledelse av foretaket.

Artikkel 5

- 1. Foretak som framlegger bevis på at de innen
 - 1. januar 1978 for Belgia, Danmark, Tyskland, Frankrike, Irland, Italia, Luxembourg, Nederland og Det forente kongerike,

- 1. januar 1984 for Hellas,
- 1. januar 1986 for Spania og Portugal,
- 3. oktober 1989 for territoriet til den tidligere Tyske demokratiske republikken

er gitt tillatelse i henhold til nasjonale regler i en medlemsstat til å utøve yrket som godstransportør eller eventuelt persontransportør på vei i innenlandsk og/eller internasjonal transportvirksomhet, skal være unntatt fra kravet om å framlegge bevis på at de oppfyller bestemmelsene i artikkel 3.

2. Fysiske personer som

- etter 31. desember 1974 og innen 1. januar 1978 for Belgia, Danmark, Tyskland, Frankrike, Irland, Italia, Luxembourg, Nederland og Det forente kongerike,
- etter 31. desember 1980 og innen 1. januar 1984 for Hellas,
- etter 31. desember 1982 og innen 1. januar 1986 for Spania og Portugal,
- etter 2. oktober 1989 og innen 1. januar 1992 for territoriet til den tidligere Tyske demokratiske republikken

er

- gitt tillatelse til å utøve yrket som godstransportør eller eventuelt persontransportør på vei uten å ha framlagt bevis på sin faglige dyktighet i henhold til nasjonale regler, eller
- utpekt til reelt og permanent å lede transportvirksomheten i et foretak,

skal likevel innen

- 1. januar 1980 for Belgia, Danmark, Tyskland, Frankrike, Irland, Italia, Luxembourg, Nederland og Det forente kongerike,
- 1. januar 1986 for Hellas,
- 1. januar 1988 for Spania og Portugal,
- 1. juli 1992 for territoriet til den tidligere Tyske demokratiske republikken

ha oppfylt kravet til faglig dyktighet nevnt i artikkel 3 nr. 4.

Det samme skal gjelde i tilfellet nevnt i artikkel 3 nr. 1 tredje ledd.

Artikkel 6

1. Avgjørelser som treffes av vedkommende myndigheter i medlemsstatene i henhold til tiltak vedtatt på grunnlag av dette direktiv, og som innebærer avslag på søknad om adgang til yrket som godstransportør på vei, skal være begrunnet.

2. Medlemsstatene skal påse at vedkommende myndigheter tilbakekaller tillatelsen til å utøve yrket som transportør på vei dersom de fastslår at kravene i artikkel 3 nr. 1 bokstav a), b) eller c) ikke lenger er oppfylt, og skal i så fall fastsette en passende frist til å ansette en stedfortreder.

3. Når det gjelder avgjørelser som nevnt i nr. 1 og 2, skal medlemsstatene påse at foretak som omfattes av dette direktiv, har mulighet til å forsvare sine interesser ved egnede midler.

Artikkel 7

1. Når det er begått alvorlige overtredelser eller mindre og gjentatte overtredelser av bestemmelsene om godstransport eller eventuelt persontransport på vei av transportører på vei etablert i en annen medlemsstat og dette kan føre til at tillatelsen til å utøve yrket som transportør på vei blir tilbakekalt, skal medlemsstatene sende alle opplysninger de er i besittelse av om de aktuelle overtredelser og de straffetiltak de har truffet, til den medlemsstat der transportøren på vei er etablert.

2. Dersom en medlemsstat tilbakekaller en tillatelse til å utøve yrket som transportør på vei innen internasjonal transport, skal den underrette Kommisjonen om dette, og Kommisjonen skal sende de nødvendige opplysninger til de berørte medlemsstater.

3. Medlemsstatene skal yte hverandre gjensidig bistand med henblikk på anvendelsen av dette direktiv.

AVDELING II

Gjensidig godkjenning av diplomer, eksamensbevis og andre kvalifikasjonsbevis

Artikkel 8

1. Medlemsstatene skal, når det gjelder virksomhetene nevnt i dette direktiv, treffe de tiltak som er fastsatt i dette direktiv om etablering på deres territorier av de fysiske personer og selskaper som er nevnt i avdeling I i det alminnelige program for oppheving av restriksjoner på etableringsadgangen⁽¹⁾.

2. Uten at det berører nr. 3 og 4 nedenfor, skal en vertsstat med hensyn til adgang til yrket som transportør på vei godta som tilstrekkelig bevis for god vandel og for at vedkommendes bo ikke tidligere er tatt under konkursbehandling, et utdrag av

⁽¹⁾ EFT nr. 2 av 15.1.1962, s. 36/62.

strafferegisteret eller, i mangel av slikt, et tilsvarende dokument utstedt av vedkommende retts- eller forvaltningsmyndighet i transportørens hjemstat eller seneste oppholdsstat som viser at disse krav er oppfylt.

3. Dersom vertsstaten pålegger egne borgere visse krav til god vandel, og dersom bevis for at slike krav er oppfylt, ikke framgår av dokumentet nevnt i nr. 2, skal staten godta som tilstrekkelig bevis med hensyn til borgere fra andre medlemsstater en attest utstedt av vedkommende retts- eller forvaltningsmyndighet i hjemstaten eller seneste oppholdsstat som viser at de aktuelle krav er oppfylt. Slike attester skal omfatte de særskilte forhold som vertsstaten anser for å være av betydning.

4. Dersom hjemstaten eller seneste oppholdsstat ikke utsteder det dokument som kreves i samsvar med nr. 2 og 3, kan et slikt dokument erstattes med en beediget erklæring eller en forsikring på ære og samvittighet avgitt av den aktuelle person overfor vedkommende retts- eller forvaltningsmyndighet, eventuelt en notarius publicus, i hjemstaten eller seneste oppholdsstat, som skal utstede en bekreftelse på gyldigheten av erklæringen eller forsikringen. Erklæring om at vedkommendes bo ikke tidligere er tatt under konkursbehandling, kan også avgis til en kompetent bransjeorganisasjon i samme stat.

5. Dokumenter utstedt i samsvar med nr. 2 og 3 kan ikke framlegges når det er gått mer enn tre måneder fra utstedelsesdatoen. Det samme vilkår skal også gjelde for erklæringer avgitt i samsvar med nr. 4.

Artikkel 9

1. Når det i en vertsstat kreves en attest som bevis for økonomisk evne, skal staten anse tilsvarende attester utstedt av banker i hjemstaten eller seneste oppholdsstat, eller av andre finansinstitusjoner utpekt av denne stat, som likeverdige med attester utstedt på dens eget territorium.

2. Dersom en vertsstat pålegger egne borgere visse krav til økonomisk evne, og dersom bevis for at slike krav er oppfylt, ikke framgår av dokumentet nevnt i nr. 1, skal staten godta som tilstrekkelig bevis med hensyn til borgere fra andre medlemsstater en attest utstedt av vedkommende forvaltningsmyndighet i hjemstaten eller seneste oppholdsstat som viser at de aktuelle krav er oppfylt. Slike attester skal omfatte de særskilte forhold som vertsstaten anser for å være av betydning.

Artikkel 10

1. Fra 1. januar 1990 skal medlemsstatene godkjenne som tilstrekkelige bevis på faglig dyktighet de attester som er omhandlet i artikkel 3 nr. 4 fjerde ledd, og som er utstedt av en annen medlemsstat.

2. Med hensyn til foretak som i Hellas innen 1. januar 1981 eller i de øvrige medlemsstater innen 1. januar 1975 i henhold til nasjonale regler er gitt tillatelse til å utøve yrket som godstransportør eller persontransportør i innenlandsk og/eller internasjonal veitransport, og i den utstrekning de aktuelle foretak er selskaper i henhold til traktatens artikkel 58, skal medlemsstatene godta som tilstrekkelig bevis på faglig dyktighet attester som viser at den aktuelle virksomhet faktisk er utøvd i en medlemsstat i et tidsrom på tre år. Denne virksomhet må ikke ha opphørt i mer enn fem år ved framleggelsesdatoen for attesten.

Når det gjelder juridiske personer, skal attesten som viser at virksomheten faktisk er utøvd, være utstedt til en av de fysiske personer som faktisk leder foretakets transportvirksomhet.

3. De attester som er utstedt til transportører på vei før 1. januar 1990 som bevis på faglig dyktighet i henhold til bestemmelser som er gyldige fram til denne dato, skal likestilles med attester utstedt i henhold til bestemmelsene i dette direktiv.

AVDELING III

Sluttbestemmelser

Artikkel 11

Medlemsstatene skal utpeke de myndigheter eller organer som skal ha kompetanse til å utstede dokumentene nevnt i artikkel 8 nr. 2 og artikkel 9 og attesten nevnt i artikkel 10 nr. 2. De skal straks underrette de øvrige medlemsstater og Kommisjonen om dette.

Artikkel 12

Artikkel 8-11 får anvendelse også for borgere i medlemsstater som i henhold til rådsforordning (EØF) nr. 1612/68 av 15. oktober 1968 om fri bevegelighet for arbeidstakere innen Fællesskapet⁽¹⁾ utøver virksomhet som transportør på vei i egenskap av lønnsmottakere.

Artikkel 13

1. Medlemsstatene skal etter samråd med Kommisjonen treffe de tiltak som er nødvendige for å etterkomme bestemmelsene i dette direktiv, senest på datoene oppført i vedlegg II del B.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

⁽¹⁾ EFT nr. L 257 av 19.10.1968, s. 2. Forordningen sist endret ved forordning (EØF) nr. 2434/92 (EFT nr. L 245 av 26.8.1992, s. 1).

Artikkel 14

Direktivene oppført i vedlegg II del A oppheves, uten at medlemsstatenes forpliktelser med hensyn til fristene for gjennomføring eller anvendelse angitt i vedlegg II del B berøres.

Henvisninger til de opphevede direktiver skal forstås som henvisninger til dette direktiv og leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegg III.

Artikkel 15

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Luxembourg, 29. april 1996.

For Rådet

W. LUCHETTI

Formann

VEDLEGG I

FORTEGNELSE OVER EMNER NEVNT I ARTIKKEL 3 NR. 4

De kunnskaper som skal tas i betraktning ved påvisning av faglig dyktighet, skal som et minimum omfatte de emner som er oppført i denne fortegnelse. De skal beskrives i detalj og være utarbeidet eller godkjent av vedkommende nasjonale myndigheter. Emnene skal være slik at personer med utdanning tilsvarende nivået ved fullført obligatorisk skolegang kan tilegne seg dem.

A. EMNER SOM KREVES KJENT AV TRANSPORTØRER PÅ VEI SOM HAR TIL HENSIKT Å UTFØRE BARF INNENLANDSK TRANSPORT

Rettslige forhold

De deler av sivilretten, handelsretten, sosialretten og skatteretten som det er nødvendig å ha kjennskap til for å utøve yrket, med særlig vekt på:

- avtaler i alminnelighet
- transportavtaler, særlig transportørens ansvar (art og begrensninger)
- handelsselskaper
- regnskapsbøker
- regelverket om arbeidsforhold og trygd
- skatteordninger.

1. Godstransportør på vei

a) *Ledelse og økonomisk styring av et foretak*

- betalings- og finansieringsmåter
- kostnadsberegning
- prisberegning og transportvilkår
- forretningsregnskap
- forsikring
- fakturering
- speditører og transportformidlere
- ledelsesteknikker
- markedsføring.

b) *Markedsadgang*

- bestemmelser om adgangen til å starte og utøve yrket
- transportdokumenter.

- c) *Tekniske standarder, herunder driften*
- kjøretøyers mål og vekt
 - valg av kjøretøy
 - typegodkjenning og registrering
 - standarder for vedlikehold av kjøretøyer
 - av- og pålessing av kjøretøyer
 - transport av farlig gods
 - transport av næringsmidler
 - gjeldende prinsipper for miljøvern i forbindelse med kjøretøyenes bruk og vedlikehold.
- d) *Trafikksikkerhet*
- lover og forskrifter om trafikk
 - trafikksikkerhet
 - forebygging av trafikkuulykker og forholdsregler ved ulykker.

2. **Persontransportør på vei**

- a) *Ledelse og økonomisk styring av et foretak*
- betalings- og finansieringsmåter
 - kostnadsberegning
 - takstordninger, transportpriser og -vilkår
 - forretningsregnskap
 - forsikring
 - fakturering
 - reisebyråer
 - ledelsesteknikker
 - markedsføring.
- b) *Regler for persontransport på vei*
- opprettelse av transporttjenester og transportplaner
 - vilkår for å utføre passasjertjenester
 - bestemmelser om adgang til å starte og utøve yrket
 - transportdokumenter.

c) *Tekniske standarder, herunder driften*

- valg av kjøretøy
- typegodkjenning og registrering
- standarder for vedlikehold av kjøretøyer
- gjeldende prinsipper for miljøvern i forbindelse med kjøretøyenes bruk og vedlikehold.

d) *Trafikksikkerhet*

- lover og forskrifter om trafikk
- trafikksikkerhet
- veigeografi
- forebygging av trafikkulykker og forholdsregler ved ulykker.

B. EMNER SOM KREVES KJENT AV TRANSPORTØRER PÅ VEI SOM HAR TIL HENSIKT Å UTFØRE INTERNASJONAL TRANSPORT

- emnene oppført under A
- de bestemmelser om godstransport eller eventuelt persontransport på vei mellom medlemsstatene og mellom Fællesskapet og tredjestater som gjelder i henhold til nasjonal lovgivning, fællesskapsstandarder, internasjonale konvensjoner og avtaler
- praksis ved tollbehandling og andre formaliteter knyttet til transportkontroll
- de viktigste trafikkregler i medlemsstatene.

VEDLEGG II

DEL A

LISTE OVER DIREKTIVER SOM OPPHEVES

(nevnt i artikkel 14)

- Direktiv 74/561/EØF
- Direktiv 74/562/EØF
- Direktiv 77/796/EØF

og senere endringer:

- Direktiv 80/1178/EØF
- Direktiv 80/1179/EØF
- Direktiv 80/1180/EØF
- Direktiv 85/578/EØF
- Direktiv 85/579/EØF
- Direktiv 89/438/EØF
- Forordning (EØF) nr. 3572/90: bare artikkel 1 og 2

DEL B

<i>Direktiv</i>	<i>Frist for gjennomføring eller anvendelse</i>
74/561/EØF (EFT nr. L 308 av 19.11.1974, s. 18)	1. januar 1977 1. januar 1978
80/1178/EØF (EFT nr. L 350 av 23.12.1980, s. 41)	1. januar 1981
85/578/EØF (EFT nr. L 372 av 31.12.1985, s. 34)	1. januar 1986
89/438/EØF (EFT nr. L 212 av 22.7.1989, s. 101)	1. januar 1990
74/562/EØF (EFT nr. L 308 av 19.11.1974, s. 23)	1. januar 1977 1. januar 1978
80/1179/EØF (EFT nr. L 350 av 23.12.1980, s. 42)	1. januar 1981
85/579/EØF (EFT nr. L 372 av 31.12.1985, s. 35)	1. januar 1986
89/438/EØF (EFT nr. L 212 av 22.7.1989, s. 101)	1. januar 1990
77/796/EØF (EFT nr. L 334 av 24.12.1977, s. 37)	1. januar 1979
80/1180/EØF (EFT nr. L 350 av 23.12.1980, s. 43)	1. januar 1981
89/438/EØF (EFT nr. L 212 av 22.7.1989, s. 101)	1. januar 1990

VEDLEGG III

SAMMENLIGNINGSTABELL

Direktiv 74/561/EØF	Direktiv 74/562/EØF	Direktiv 89/438/EØF	Direktiv 77/796/EØF	Dette direktiv
Artikkel 1 nr. 1	Artikkel 1 nr. 1			Artikkel 1 nr. 1
Artikkel 1 nr. 2 første strekpunkt	-			Artikkel 1 nr. 2 første strekpunkt
-	Artikkel 1 nr. 2 første strekpunkt			Artikkel 1 nr. 2 annet strekpunkt
Artikkel 1 nr. 2 annet strekpunkt	Artikkel 1 nr. 2 annet strekpunkt			Artikkel 1 nr. 2 tredje strekpunkt
Artikkel 2 nr. 1 og 2	-			Artikkel 2 nr. 1 og 2
-	Artikkel 1 nr. 3			Artikkel 2 nr. 3
Artikkel 3	Artikkel 2			Artikkel 3
Artikkel 4	Artikkel 3			Artikkel 4
Artikkel 5	Artikkel 4			Artikkel 5
Artikkel 6	Artikkel 5			Artikkel 6
Artikkel 6a	Artikkel 5a			Artikkel 7
Artikkel 7	Artikkel 6			-
-	-		Artikkel 1 nr. 1	Artikkel 8 nr. 1
-	-		Artikkel 3	Artikkel 8 nr. 2
-	-		Artikkel 4	Artikkel 9
-	-	Artikkel 4	Artikkel 5 nr. 1	Artikkel 10 nr. 1
-	-		Artikkel 5 nr. 2	Artikkel 10 nr. 2
-	-		Artikkel 6	Artikkel 10 nr. 3
-	-		Artikkel 1 nr. 2	Artikkel 11
Artikkel 8	Artikkel 7	Artikkel 5		Artikkel 12
Vedleggets punkt A nr. 1	Vedleggets punkt A nr. 1			Artikkel 13
Vedleggets punkt A nr. 2, 3, 4, 5	-			Artikkel 14
-	Vedleggets punkt A nr. 2, 3, 4, 5			Artikkel 15
-	-			Vedlegg I punkt A (Rettslige forhold)
Vedleggets punkt B	Vedleggets punkt B			Vedlegg I punkt A nr. 1 bokstav a), c), d)
-	-			Vedlegg I punkt A nr. 2 bokstav a), c), d)
-	-			Vedlegg I del B
-	-			Vedlegg II del A
-	-			Vedlegg II del B
-	-			Vedlegg III

EØS-KOMITEENS BESLUTNING

97/EØS/29/17

nr. 18/97
av 24. mars 1997

om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport)

EØS-KOMITEEN HAR -

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg XIII er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 33/95 av 19. mai 1995⁽¹⁾.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 2176/96 av 13. november 1996 om tilpasning av rådsforordning (EØF) nr. 3922/91 til den vitenskapelige og tekniske utvikling⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

I avtalens vedlegg XIII nr. 66a (rådsforordning 3922/91) skal følgende tilføyes:

“, endret ved:

- **396 R 2176:** Kommisjonsforordning (EF) nr. 2176/96 av 13. november 1996 (EFT nr. L 291 av 14.11.1996, s. 15).”

Artikkel 2

Teksten til kommisjonsforordning (EF) nr. 2176/96 på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 1. april 1997, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 24. mars 1997.

For EØS-komiteen

Formann

C. Day

(1) EFT nr. L 273 av 16.11.1995, s. 52, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 43 av 16.11.1995, s. 63.

(2) EFT nr. L 291 av 14.11.1995, s. 15.